

<div></div>
עין משפט ונר מצוה

א ומיין פ"ו מהל' איסורי ביאה הל' ה':
ג ב מיי' פ"ב מהל' איסות לילית:
ד ג ד ה מיי' שם הל"ב ע'ו' גמ"מ ובכ"מ וזל"מ סגמג עש"ן ט טושי"ע אה"ע סי' קנה ספקי טו ונרביד אלפס יבמות פ"ג דף מו[:]
ו ומיי' שם הל' יח טושי"ע שם ספי' דין:
ז ומיי' פ"ה מהל' יבוס הל' ח טושי"ע שם ספי' יטן:

תום' הרא"ש

ר"ג אומר בנות כפרים עליון ממהר לבא. פליגי אדורבנן דקאמרי אי אפשר ור' קא פלגין: ומליגי בני אדור מאיר דאמר אפשר ולא מפליגי בין כרכין לכפרים: כיצד גדולה היא שלא תמאן. חימה אמאי אהני נאמנות דידה בלא בדיקה דידה לא ממצאה דחיישינן שמא הביאה סימנין לר' יהודה תוך הפרק ולר' שמעון אחר הפרק ותו אפי' אי אמרה לאי שערות לא מצינא כדקמני סיפא ואינה נאמנת לומר קטנה היא שתמאן כי"ש דאי אמרה דאיכא שערות שלא תמאן וי"ל דנפקא מינה דאי אמרה איכא שערות ואח"כ בדיקה אנשים ואמרו דליכא שערות ואימר נשירו ולא תמאן אבל אי לא דביורה היא ממצאת אפי' למדי' חוששני שפא נשירי ה"מ לאחר הפרק דאיכא חזקה דרבא אבל תוך הפרק לא: וקצתהו היא שלא תתחלוץ. חימה אמאי אהני נאמנות דידה מבילא לאי חלצה. ועוד אפי' אומרת דיש שערות לא חלצה כדקמני סיפא אינה נאמנת לומר גדולה היא שתתחלוץ כי"ש שאם אמרה דאחני נאמנות דידה לומר קטנה דהני שערות היו קודם הפרק ולא תתחלוץ ואי לאו דביורה ה"א לאחר הפר' באו וחלצת. וחימה תוך הפרק אמאי אין נאמנת לר' יהודה לומר קטנה שתמאן. ועוד אפי' בסתמא נמי תמאן דהא כי אמר רבא חזקה הביאה סימנין ולא תמאן בסתמא הינוי לאחר הפרק שכתב הגיעה לכלל אבל תוך הפרק תמאן בסתמא כי"ש אם בדיקה נשים ואמרו אין לה שערות שתמאן וכן לר' שמעון אחר הפרק תמאן אפי' בסתמא כין דלית ליה חזקה דרבא וכ"ש על פי נשים וי"ל דלפולס לא ממצאת בסתמא כיון דלית ליה חזקה והה"נ על פי נשים והא דאמר רבא דדוקא הגיעה לכלל שנותיה אמרינן חזקה הביאה דרבא אבל קודם לכן לא היינו כשבעל דאפי' בדיקה אנשים ולא עצאו שערות אינה ממצאת דאמרינן חזקה הביאה שערות ונשירו אבל תוך הפרק אפי' בעל ובדיקה אנשים ולא מצאו שערות ממצא: ולא חיישינן שמא נשירו: בשלמא לפני הפרק בעי' בדיקה כו'. הא דקאמר בעי' בדיקה לאו דוקא דכי נמי לא בדיקה לפני הפרק ובדיק לאחר הפרק ומצאו סימנין אין לנו לחוש שפא לפני הפרק היו ושמא נניחו וכן מוכח בהרי"א דקאמר דאי משתכחי לאחר הפרק שומא נינהו דמשמע דוקא משום דראו אותם שהיו באין לפני הפרק ולכן היא חולצת הא לא ראו אותם קודם אין לחוש. וכן בשילוי' פ' מצות חליצה דאל' ר' לאבדן ויל בדיק ומסתמא לא בדיקה לפני הפרק וכן בפרק מי שמת גבי בני ברק דקאמר מהו לבדוקי אלמא אי אשכחן כיו סימנין לא אמרינן לפני הפרק באו ובעייא בדיקה דקאמר וביה

מח:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אומר בנות כפרים כו'. פליג אדרבנן דאמרי כבולתון ממנה לבא התחתון ואלר"מ נמי פליג דהא ר' מאיר לא מפליג צין כרכים לכפרים: **בשלמא** לפני הפרק כו' דאי משתכחי לאחר הפרק שומא נניהו. פירש בקונט' ולא תמלון והדין עמו אדליתא לפרושי שומא נינהו ותמאן דהא קמני כסיפא דלינה נאמנת לומר קטנה היא ותמאן וא"ת אמאי בודקין אותה לא תדדוק ותחלוץ ולאחר הפרק דהא השמא סבר המקשן דחזקה דהציאה סימנין דקאמר רצא דהויא לחליצה ולמאי דמשני נמי דבחליצה צעי בדיקה נדדוק אחר הפרק ומו לא דליכא למיחש שמא מלפני הפרק צאו והוו שומא דהא דוקא כי ראו אותם לפני הפרק קאמר הכא דשומא נינהו אבל אס לא ראו אותם מקודם משמע דלין לנו לחוש ובשלהי מנות חלילה (יבמות דף קה:) נמי דאמר ליה רבי לאבדן זיל דדקה מסתמא לא בדיקה לפני הפרק וכן משמע בפרק מי שמת (כ"ב דף קנה.) גבי בני ברק דקאמר מהו לבדוקי אלמא אי משתכחי צהו סימנים לא אמרינן דלפני הפרק צאו וי"ל דהא דקאמרין בדודקין אותן היינו לכתחילה אי"נ בודקין לאו דוקא אלא כלומר דאס דקו דמהני בדיקתן קאמר וא"ת אמאי פריך אלא לאחר הפרק למה לי בדיקה הא נפקא מינה שאס דקו ולא מנלאו שום שערות או שמנלאו אותן שערות עצמן דלינה חולצת כמו שאנו מפרשים בדיקה דלפני הפרק ויש לומר דהן בדיקה דלאחר הפרק משמע ליה דהיינו להחזיקה כגדולה דאי להחזיקה כקטנה א"כ מוך הפרק אמאי אינן נאמנות השמא אחר הפרק נאמנות כ"ש מוך הפרק ולכן פריך דכלא בדיקה נמי מחזקין לה כגדולה:

איבעית אימא רבי יהודה ואתוך הפרק ואי בעית אימא ר' שמעון כו'. וא"ת ומאי קאמר דנאמנת לומר גדולה היא שלא תמאן מה צריך לנאמנות הא כלאו הכי לא ממצאת ואפילו אמרה קטנה היא אינה נאמנת כדקמני סיפא אבל אינה נאמנת לומר קטנה היא ותמאן וי"ל דנפקא מינה שאס דקו אנשים וי"ל דבדיקה ולא מנלאו שערות אפ"ה לא תמאן ואי לאו נשים הוה ממצאת שפיר דאפילו למ"ד חוששים שמא נשירו היינו דוקא לאחר הפרק לר' יהודה משום דרצא דחזקה שהציאה סימנין אבל מוך הזמן לרבי יהודה דליכא חזקה או אחר זמן לר"ש באלית גיש חזקה דרצא אין חוששין שמה נשירו והשתא שאמרו הנשים שהיו שערות נאמנות ולא תמאן ואע"ג דאפילו מוך הזמן לר' יהודה דליכא חזקה או אחר זמן לר"ש אינה ממצאת אהני חזקה דרצא לבדקי ולא מנלאו שערות דמשום חזקה

אמרינן דנשירו דכפסיק לעיל והילכתא חוששין שמא נשירו והוא שצבל לאחר זמן וא"ת ואמנת לומר קטנה היא שלא תמלון מאי אהני נאמנת הלא אפילו אמרה יש שערות אינה נאמנת כדקמני סיפא אינה נאמנת לומר גדולה היא כו' וי"ל דנאמנת לומר שאותן שערות היו קודם הפרק דאי לאו האשה הוה אמינא אחר הפרק צאו וחלצה דכפריך לעיל:

^[ח] נראה דתקא תאן וי"ל בשלתא לפני הפרק צעי בדיקה דאשיתמחי וכו' שומא נצו דלא לאו עדותן היינו אומר וכו'.

בא סימן פרק ששי נדה

איכרפו. כשהתחילו לגדל ולעקוץ: **אישדו.** גדולות כל זרכן כשדים גמורים. לשון אחר איכרפו נפחו ממיעוץ מזכרים כלומר לקית על ידם אישמדו יבשו זאת מנאמרי: **איז.** אין זו סימן עליון שאין זו סימן דדים משתנים: **סניא נמי הכי.** דאסתחון סמכינן: **שטוחטו כרחיס.** ומתוך שמנדות זרועותיהן תדיר מתפשטים דדיהן: **שנישוף.** פריי"ר בלע"ז כמו (ויומא דף ג.) מנזה לשפסף: **אפקיריטוסן.** מעפורת והוא סודר ותולה על דד הימין אבל צנות עניים אין להן מעפורת: **על גססיהן.** על זדיהן.

על זד תנשאו מתרגמינן על גססיהן תמנלטון (ישעיה טו): **לפני הפרק.** קודם עונת נדרים שאפילו הביאה שומא נינהו וקטנה היא: **נשים בודוקס אופן.** דצין אמרו איתנהו צין אמרו ליתנהו בקטנה מחזקין לה ולא עלייהו סמכינן ובדיקתן להכי מהניא דאי משתכחי צה הני גופייהו לאחר הפרק אמרינן שומא נינהו דמפרש לקמן ולאחר הפרק נמי אי אמרי איתנהו מהימני וחלצה דהא אורחא הוא למיהוי לה ואי אמרי ליתנהו לא ממצאת דחיישינן שמא נשירו הלכן אנשים לא סמכינן: **סוך הפרק.** דמסתמא לאו גדולה היא ואי משתכחי מחזקין לה בגדולה: **אין נשים בודוקס אופן.** שאין נשים דכאי לסמוך עלייהו להחיר ספקות על פיהן ולומר גדולה היא שתמלון וס"ל לרבי יהודה הביאה שמי שערות מוך הפרק סימן הוא כלאחר הפרק הלכן לא מהימנא והכי מפרש על לקמן: **ר"ש אומר כו'.** מפרש לקמן: **דאי משתכחי.** השתא אמרינן נמי לאחר הפרק שומא נינהו ולא חלצה אי לא אמו צה אחריני ולהכי הוא דמהימני וי למאון להחמיר שלא תמאן: **אבל לחליצה צעיא בדיקה.** ואשה נאמנת עליה הואיל ולאחר הפרק הוה ואורחא דלא מצינו לה כדפרשינן לקמן לאחר הפרק דליכא חזקה דרצא סמכינן אנשים: ה"ג **קסבר סוך הפרק כלאחר הפרק (דמי) ולאחר הפק דאיכא חזקה כו'.** והכי פירושא מוך הפרק להכי לא מהימנא דקסבר רבי יהודה מוך הפרק אס הביאה אמרינן סימן אס וגדולה היא הלכן אחי למשיך מידי דלאו אורחא ע"פ נשים דלאו כהלכתא דאע"ג שנאמנות הן לאחר הפרק התם הוא דאיכא חזקה דרצא אבל מוך הפרק כו'. **ר"ש אומר כלפני הפרק דמי.** ושומא נינהו הלכן לאו עלייהו סמכינן למימר גדולה היא או קטנה היא ולהכי הוא דמהני דאי משתכחי לאחר הפרק שומא נינהו: **הא מאן קפני לס.** דהא וי אדר"ש לא מתוקמא דכיון דאמר מוך הפרק כלפני הפרק אי בדיקו לה מוך הפרק מאי גדולה היא שלא תמאן איכא והא אמרת אפי' משתכחי שומא נינהו: **אי צעית אימא רבי יהודה ואיצעית**

ואסוך הפרק. דקאמר אין הנשים בודקות אותן חזקה ויכא קרי ליה פרק. ועוד דהתם משמע סמוך לגדלות ממש כי ההיא דרשב פרק המוציא בנות ישראל שהגיעו לפרקן. וביבמות פ' הבא על יבמתו ומשיאן סמוך לפירקן. ועוד אמאי איתותב לעיל מ"ד תוך זמן כלאחר זמן כיון דפליגי הכא תנאי. (ועוד) ומפרש ר"ת דפליגי ביום אחרון של שנת י"ב לנקה וי"ג לזכר ואותו יום קריי תוך הפרק ולר' יהודה היו זמן הבאת שערות מתחלת היום ולר' שמעון מסופו. ובה"ג אשכחן פלוגתא בעשה יוחסין גבי קדשה אביה בדרך והיא עצמה בערי ביומא דמישלט שית והלכה כר' (ויסר) [יהודה] לגבי ר' שמעון כדאייתא בפ' מי שהוציאו:

ותוך הזמן חדא מילתא היא דאמאי קרי ליה לעיל זמן והכא קרי ליה פרק. ועוד דהתם משמע סמוך לגדלות ממש כי ההיא דרשב פרק המוציא בנות ישראל שהגיעו לפרקן. וביבמות פ' הבא על יבמתו ומשיאן סמוך לפירקן. ועוד אמאי איתותב לעיל מ"ד תוך זמן כלאחר זמן כיון דפליגי הכא תנאי. (ועוד) ומפרש ר"ת דפליגי ביום אחרון של שנת י"ב לנקה וי"ג לזכר ואותו יום קריי תוך הפרק ולר' יהודה היו זמן הבאת שערות מתחלת היום ולר' שמעון מסופו. ובה"ג אשכחן פלוגתא בעשה יוחסין גבי קדשה אביה בדרך והיא עצמה בערי ביומא דמישלט שית והלכה כר' (ויסר) [יהודה] לגבי ר' שמעון כדאייתא בפ' מי שהוציאו:

מסורת הש"ס

א) יבמות פד: כ"ק טו. תמורה כ: קדושין לה. פסחים מג. סוכה כה: ט זלעיל מו.], א ז"ל כדפרשינן,

תורה אור השלם

- ↑ דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל בך ואשמה דנפש תדעש תדעש: במדבר ה ו

הגהות הב"ח

א) גמ' סמכינן אנשים ובדיק נשים מוך: ב) רש"י ד"ה דאי משתכחי וכו' הוא דמהמני ספי"ד: א) ד"ה הא מאן קמני לה דהא כדר"ש:

גליון הש"ס

תום' ד"ה איבעית וכו' וי"ל דנאמנת לומר שאותן שערות נשים מוך: ב) רש"י ד"ה דאי משתכחי וכו' הוא דמהמני קושיותם הראשונה וכפשוטו דבאתם בלא חזקה דרבא ממצאת והכל מיירי בחד עיני דכמו דלענין חלילה כמה דאמרינן נאמנת לומר קטנה שלא תמלון היינו בבדיקו ומלאו ב' שערות נאמנת שהם שומא שלא תמלון והאינו דאינה נאמנת שתמלון ואיני דלא בבדיקה ע"י אנשים אי"נ לומר שהיכא ב' שערות שתמלון והי"נ מפרשא הייא דמלאן והכל בחד גוונא. דהיינו בבדיקו ומלאו ב' שערות וכן לומרמיס שהם שומא נאמנות נאמנת שלא תמלון ואי"נ לומר שתמלון ויכא דלא בדיקו אותם וכן אומרות שהיכו ב' שערות לא להקל שתמלון ומרזוח שמעתא טובא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תום' ד"ה בשלתא וכו' דליכא לפירוש שומא נינהו תמאן. כי"ש עיין מהלכות ח"א סי' ט ובז"ש סי' קנה ס"ק כט: ב) ד"ה איבעית אימא וכו' דלית ליה חזקה דרבא אין חוששין. כי"ש עיין שרי' הריב"ש סי' קכז:

לעוי רש"י

פריי"ר. חידון. שפשוך.

מוסף רש"י

לכל עונשין שבתורה. לאו וכתם, אכל שעה לא היו עונש, הלכן מלות שפה שהזמן גרמא נשים פטורות, אבל לא מפשה כין שהזמן גרמא צין שלא זמנן גרמא נשים חייבות (יבמות פד:) אימא וכו' דלית ליה חזקה דרבא לא תמאן ואינן חוששין שמה נשירו: **בשלמא** לפני הפרק בעי' בדיקה כו'. הא דקאמר בעי' בדיקה לאו דוקא דכי נמי לא בדיקה לפני הפרק ובדיק לאחר הפרק ומצאו סימנין אין לנו לחוש שפא לפני הפרק היו ושמא נניחו וכן מוכח בהרי"א דקאמר דאי משתכחי לאחר הפרק שומא נינהו דמשמע דוקא משום דראו אותם שהיו באין לפני הפרק ולכן היא חולצת הא לא ראו אותם קודם אין לחוש. וכן בשילוי' פ' מצות חליצה דאל' ר' לאבדן ויל בדיק ומסתמא לא בדיקה לפני הפרק וכן בפרק מי שמת גבי בני ברק דקאמר מהו לבדוקי אלמא אי אשכחן כיו סימנין לא אמרינן לפני הפרק באו ובעייא בדיקה דקאמר וביה

תום' הרא"ש (תשפך)
הפרק כלאחר הפרק ומתוך כך פסק דאין הלכה כרבא דאמר חזקה הביאה סימנין דהא ר' שמעון דהוילכתא כותיה קאמר דלית ליה חזקה דרבא. ועוד אמרינן בפ' מי שמת אמר רב נחמן בורקין לחליצה ולמאנונין ולגירושין ואין גרוא דרייה מזה (הפסק) [לפסוק] דלא כרבא דאע"ג דקד"ל כר' שמעון בהא דתוך הפרק כלפני הפרק אין הלכה כמותו בהא דלית ליה דרבא דחרי מילי נינהו. ורבא גופיה הוא דפסיק לעיל הלכתא תוך זמן כלפני זמן. והקשה ר"ת על פירש"י דפי' דתוך הפרק דתוך פרק מילתא היא דאמאי קרי ליה לעיל זמן והכא קרי ליה פרק. ועוד דהתם משמע סמוך לגדלות ממש כי ההיא דרשב פרק המוציא בנות ישראל שהגיעו לפרקן. וביבמות פ' הבא על יבמתו ומשיאן סמוך לפירקן. ועוד אמאי איתותב לעיל מ"ד תוך זמן כלאחר זמן כיון דפליגי הכא תנאי. (ועוד) ומפרש ר"ת דפליגי ביום אחרון של שנת י"ב לנקה וי"ג לזכר ואותו יום קריי תוך הפרק ולר' יהודה היו זמן הבאת שערות מתחלת היום ולר' שמעון מסופו. ובה"ג אשכחן פלוגתא בעשה יוחסין גבי קדשה אביה בדרך והיא עצמה בערי ביומא דמישלט שית והלכה כר' (ויסר) [יהודה] לגבי ר' שמעון כדאייתא בפ' מי שהוציאו:

ותוך הזמן חדא מילתא היא דאמאי קרי ליה לעיל זמן והכא קרי ליה פרק. ועוד דהתם משמע סמוך לגדלות ממש כי ההיא דרשב פרק המוציא בנות ישראל שהגיעו לפרקן. וביבמות פ' הבא על יבמתו ומשיאן סמוך לפירקן. ועוד אמאי איתותב לעיל מ"ד תוך זמן כלאחר זמן כיון דפליגי הכא תנאי. (ועוד) ומפרש ר"ת דפליגי ביום אחרון של שנת י"ב לנקה וי"ג לזכר ואותו יום קריי תוך הפרק ולר' יהודה היו זמן הבאת שערות מתחלת היום ולר' שמעון מסופו. ובה"ג אשכחן פלוגתא בעשה יוחסין גבי קדשה אביה בדרך והיא עצמה בערי ביומא דמישלט שית והלכה כר' (ויסר) [יהודה] לגבי ר' שמעון כדאייתא בפ' מי שהוציאו: